

SEED & BREAD

FOR THE SOWER

JES.55:10

FOR THE EATER

korte Bijbelse boodschappen van

THE WORD OF TRUTH MINISTRY

Otis Q. Sellers, Bijbelleraar

Vertaling © Stichting Lachai Roï, Lelystad, Nederland

www.lachairoi.org

Nr. 139

Vereenzelviging met Jezus Christus

Van al de 'dopen' waarover in de Schrift wordt gesproken, is er geen enkele zo belangrijk als de doop die wordt vermeld in Romeinen 6:3. Als in dit gedeelte *BAPTIZŌ* (juist) vertaald zou zijn, ontdekken we dat Paulus uitlegt dat hij samen met vele anderen met Christus Jezus is vereenzelvigd. Dit was een heerlijke realiteit, gebaseerd op een duidelijke verklaring van Jezus Christus Zelf toen Hij zei: 'een ieder dan, die Mij belijden zal voor de mensen, hem zal ook Ik belijden voor mijn Vader, die in de hemelen is' (Matt. 10:32).

Het woord 'belijden' betekent hier (omdat het wordt gebruikt in samenhang met de zinsnede 'voor de mensen') een openbare en stellige verklaring, zelfs wanneer iemand daarin tegenstand ondervindt. Als iemand dat ooit gedaan heeft, was het Paulus wel. Voordat de zoekende Redder hem tegenhield tijdens zijn reis op de weg naar Damascus, was hij fanatiek opgetreden tegen ieder die iets met Jezus van Nazareth te maken had (Hand. 26:9-12). Er waren geen rituelen verbonden aan deze verloochening van Jezus Christus. Het was nu eenmaal zijn manier van leven. Nadat de Here Jezus aan hem verschenen was, veranderde het karakter en het doel van zijn leven. Hij werd iemand die vereenzelvigd werd met Christus. Ook aan deze nieuwe relatie waren geen rituelen verbonden. Het werd eenvoudig zijn manier van leven.

Niemand anders dan Paulus wist van deze relatie af tot het moment dat God het aan een discipel in Damascus, Ananias genaamd, openbaarde (Hand.9:10-16). Deze man werd door God gezonden (*APOSTELLŌ* = aangesteld) naar het huis van Judas in Damascus waar Paulus al drie

dagen woonde en bad, verblind door het licht dat hij op weg naar Damascus had gezien. Dit was het begin van Paulus' openlijke vereenzelviging.

Velen denken dat er een ritueel, of een ceremonie verbonden was aan Paulus' vereenzelviging met de Here Jezus. Ik ben geneigd het daarmee eens te zijn. Laat het echter duidelijk zijn aan allen die deze regels lezen dat de man die dit ritueel voltrok (wat het dan ook geweest moge zijn) een opdracht van Jezus Christus heeft gehad om dat te doen. Dit was de tijd van de Handelingen waarin de door God gegeven rituelen, voltrokken door mannen die daartoe van God een opdracht hadden gekregen, positieve gevolgen hadden. Daarom kon Paulus in zijn Brief aan de Romeinen spreken van zijn vereenzelviging, ja zelfs van éénwording met de Here Jezus Christus. Dit is, zoals we eerder opmerkten, de belangrijkste doop van de hele Schrift. Dit is de 'ene doop' waarvan Efeze 4:5 spreekt.

Wanneer we dit inzien, zou het goed zijn als iedereen die de waarheid van God zoekt, zorgvuldig zou nadenken over de verschillen tussen de rituele doop en de werkelijke doop, zoals deze worden opgesomd in de brieven die verband houden met de Handelingenperiode. Bij het bepalen van de dingen die ook na die periode zijn gehandhaafd, moeten we het symbool loslaten, opdat de werkelijkheid overblijft als de waarheid in de bedeling van de genade. Desalniettemin heeft het Christendom in de praktijk het *symbool* als waarheid voor de tegenwoordige tijd vastgehouden, terwijl de *werkelijkheid* over het hoofd wordt gezien en genegeerd.

Allen zullen het ermee eens zijn dat er een door God gegeven ritueel werd gebruikt in de Handelingenperiode. Dit werd vereenzelviging, of doop genoemd door hen die het Koinè-Grieks gebruikten. Van de Israëlieten die de woestijn introkken naar Johannes de Doper, wordt ons verteld dat ze door hem werden gedoopt in de Jordaan. Dit ritueel werd 'dopen' genoemd en omdat deze doop werd bediend door een man die daartoe van God de opdracht en de volmacht had gekregen, resulteerde het in het voortbrengen van mensen die door hun belijdenis zich overgegeven hadden aan God. Johannes' daad vereenzelvigde hen met hen die zich openlijk aan God overgegeven hadden en het betekende voor God een onomkeerbare stap die, eenmaal genomen, hen onder een gedragscode bracht die ernstige gevolgen had voor iemand die daarvan afweek. Zij stelden zich niet onder de genade met hun overgave aan de eisen van Gods regering.

In Romeinen 6:3 lezen we van het 'gedoopt worden in Christus', een waarheid die herhaald wordt in Galaten 3:27. Deze gedeelten spreken van iets dat veel verhevener is dan het ritueel. Ze spreken van een

heerlijke werkelijkheid, een echte doop, waarvan slechts weinigen tegenwoordig weten, of willen weten.

Iedereen die de Bijbel heeft gelezen, weet dat er in de gewijde dienst die God aan Israël heeft gegeven, gesproken wordt van een ritueel dat 'besnijdenis' wordt genoemd. Deuteronomium 30:6 spreekt ervan. Mozes zegt daar: 'en Yahweh, uw God, zal uw hart en het hart van uw nakroost besnijden, zodat gij Yahweh, uw God, liefhebt met geheel uw hart en met geheel uw ziel, opdat gij leeft.' Zie ook Jeremia 4:4 en Deuteronomium 10:16. Paulus geeft een uiteenzetting zowel van het ritueel als de werkelijkheid van de besnijdenis in Romeinen 2:28,29.

Zoals het was met de besnijdenis, is het ook met de doop in de Handelingenperiode. Iemand die de vier Evangelien, de Handelingen en de brieven die in de Handelingenperiode geschreven zijn, leest (I en II Thessalonica, I en II Corinthe, Galaten en Romeinen) moet voor elke keer dat hij het woord 'doop' tegenkomt, vaststellen of het om de rituele of de werkelijke doop gaat.

De context zal hem over het algemeen met het bepalen daarvan helpen. Om een voorbeeld te noemen: de gedachte dat het in Handelingen 2:38 om het waterritueel zou gaan, kan geen stand houden. Petrus heeft deze mensen geconfronteerd met hun verantwoordelijkheid voor de kruisiging van en de moord op de Here Jezus (Hand. 2:23). Daarom, gelet op hun enorme zonden, zou zelfs het ondergedompeld worden in een rivier vol water voor hen minder doen dan een druppel parfum voor het verdrijven van de stank van een stinkdier. Hij vertelde ze dat ze zich moesten overgeven en zich vereenzelvigen met de naam van Jezus Christus voor de vergeving van hun zonden.

Als iemand een pond boter nodig heeft, zal hij zich met wat contanten op zak enkele minuten 'moeten vereenzelvigen' (als klant) met een winkel die dergelijke zaken levert. Als hij dat doet terwijl hij het doel voor ogen houdt, namelijk te verkrijgen wat hij nodig heeft, zal hij het beoogde doel bereiken. Zo is het ook met een zondaar die vergeving nodig heeft. Hij moet zich vereenzelvigen met de Redder van zondaren met het doel vergeving te ontvangen en dan zal hij die ook krijgen. De Here Jezus schenkt vergeving. Bij Hem is vergeving. Houdt het water verre van Handelingen 2:38.

Een toepasselijke illustratie is de instelling die 'huwelijk' wordt genoemd. Er bestaat een ritueel dat 'huwelijk' heet en er is een werkelijkheid die 'huwelijk' heet. Ik ben goed vertrouwd met beide, omdat ik nogal wat huwelijken heb voltrokken (de ceremonie) en binnenkort het 59-jarig jubileum van ons eigen huwelijk (de werkelijkheid) hoop te vieren. Hoe uitgebreid de huwelijksceremonie ook zijn mag, het geeft geen garantie

dat een huwelijk (de werkelijkheid) daarvan het resultaat zal zijn. Veel meisjes willen het middelpunt zijn en de rol van liefvallige bruid spelen tijdens een huwelijksceremonie, maar wanneer ze de harde feiten onder ogen moeten zien van het werkelijke huwelijk, zien ze ervan af. Als twee mensen 'één vlees' worden, zoals God het heeft genoemd, is dat zo omdat ze er hard aan gewerkt hebben om dat te bereiken. Dat zal nooit het resultaat zijn van een ceremonie.

Zo is het nu ook met de doop. In de Schrift is er een ritueel dat doop genoemd wordt. Het werd zo genoemd omdat het Griekse woord BAPTISMA zich ontwikkeld had tot de betekenis van identificatie, met de betekenis van samensmelting en het duidde op een relatie. In de Bijbel werden zij die zich aan dit ritueel onderwierpen geïdentificeerd met, of gingen op in welke verbintenis de ceremonie dan ook verondersteld werd voort te brengen. Johannes was een dooper en elke keer als hij deze ceremonie voltrok, was het resultaat dat iemand vereenzelvigd werd met de andere Israëlieten die zich overgegeven hadden. Zoals al eerder is opgemerkt: dit was zeker niet onbelangrijk. Aangezien God er in betrokken was, werd het de meest serieuze stap die een Israëliet ooit heeft kunnen doen. Mocht zo iemand niet in staat zijn zich over te geven aan de eisen die God bekend zou maken, dan zou hij het ongenoegen van God ervaren. Iedereen die zijn hand aan de ploeg slaat en zich terugtrekt omdat hij merkt dat de vore lang, hard en rotsachtig is, blijkt onwaardig te zijn een plaats in of deel aan het koninkrijk Gods te verkrijgen (Luc. 9:62).

Wij, de gelovigen van deze tijd, hebben er uiteraard geen belang bij vereenzelvigd te worden met, of op te gaan in de groep Israëlieten die zich hadden overgegeven. En al hadden we dat wel, dan was er nog geen 'doper' te vinden die van Godswege een zinvolle ceremonie zou kunnen voltrekken. Wij zijn geïnteresseerd in de vereenzelving met Jezus Christus en in verband daarmee wordt nergens van een ceremonie gerept. Het is helemaal een zaak van geloof omdat we onder een Goddelijk bestuur leven waarin alles geregeld wordt in en door geloof. Wat onze vereenzelving met Christus betreft, geloven we God op Zijn Woord en we handelen daarnaar. De brief aan de Colossenzen bijvoorbeeld, is geschreven aan gelovigen in Jezus Christus (1:2). Daar ben ik er één van. Zij werden gelovig door het horen van het woord der waarheid (1:5,9). Ik ook. Paulus verklaart dat ze 'de volheid in Hem' verkregen hadden en 'met Hem begraven' waren 'in de doop' (2:10,12). Dat ben ik ook en ik wens geen andere dan deze doop. Ik ben vereenzelvigd met Christus. Accepteer dit alstublieft en probeer er niet achter te komen waarmee ik verder nog vereenzelvigd zou kunnen worden, of waartoe ik verder behoor, of wat iemand anders of ik zelf heb

gedaan om dit te verwezenlijken. Het is de werkelijkheid voor mij, net zo goed als Hij de werkelijkheid voor mij is.

In Romeinen 6:3 verklaart Paulus dat iedereen die met Christus Jezus vereenzelvigd is (niet was - is), vereenzelvigd is met Zijn dood. Het eerste heeft het tweede als gevolg. In een Negrospiritual komt ergens de vraag voor: 'was u er bij toen ze de Heer hebben gekruisigd?' Mijn antwoord daarop is: ja, ik was er ook. God heeft me vereenzelvigd met Zijn dood voor onze zonden. Velen binnen het Christendom in deze tijd belijden zich met Christus te vereenzelvigen, maar zij ontkennen de betekenis van Zijn dood, waaraan ze niet veel méér betekenis hechten dan aan de dood van iemand die sterft voor zijn overtuiging. Christus stierf voor onze zonden, overeenkomstig de Schriften. Hij werd ook begraven en Hij is ten derden dage opgewekt (I Cor. 15:3,4). Vereenzelvigd met Hem, zijn we ook vereenzelvigd met Zijn dood, begrafenis en opstanding. Als iemand ons 'identiteitsbewijs' zou willen zien, dan kunnen we hem het Woord van God laten zien.